

מתגב כזכות הרבים

מסערת השבוע
גליון פירס התורה
פרשת בהעלותך
תשפ"ו
לשה"ק

מעייין של היזוק

מאמר הפרשה • תפילה • נסיונות • א טיפערע בליק

**ו"ל ע"ר מערכת
'פרדס התורה' לכתובת
ועריכת שיעורי מורינו
הרב שליט"א**

הגליון יצא לאור בהסמכת גדולי
ישראל בארץ הקודש, דיוני העדה
החרדית, וגדולי רבני ארצנו
(ההסמכות במילואים נמנע
בספר 'מנרא של מעלה'
שיצא לאור ע"י מודיען הרב שליט"א)

**דו גליונות קטן מנון בארומינו
ביו רי פאלגנטיני לאקאל:**

קריית האל

סדר דזשורעיקא
97 Acres Rd.

ל'עיקוואר

סדר דזשורעיקא
12 America Ave.

בידמ"ד סאטמאר
405 Forest Ave.

בידמ"ד נאנו

קלוזינעבורג
25 Havens Ave.

בידמ"ד בעקלא
44 Grove Springs
Ct.

טאבס ריווער

בידמ"ד קהל בני יששכר
1767 Whitesville Rd.

פיליפאווע

פיליפאווע
MB VINEYARD
3012 AVE J

באר אקרי

בידמ"ד שומרי שבת
5302 13 Ave.

בידמ"ד עדת הראים וויני
1350 50 St.

בידמ"ד הדרת קודש
סוואליווע
4801 15 Ave.

ווליאמסבורג

סדר דזשורעיקא
801 Bedford Ave.

בארות

בארות
218 Wallabout St.

מאנסי

בידמ"ד וועדול
101 W Maple Ave.

שיינערס שול

שיינערס שול
18 Forshay Rd.

להעמדות קבלת שיעורי מורינו
הרב שליט"א והגליונות באמייל,
נודו לפנות:

shiuirmlishmo@gmail.com

להעמדות קבלת הגליונות לבר
באמייל, נודו לפנות:

pardesgilyones@gmail.com

זכות פטרוך השנה נתגבר לעילוי נשמת
אלטע פערל ריווא בת הרה"ח ר' חיים משה ע"ה
נפטר ה' זצנן דאי' שחא אורח קבלת יסורים באהבה וכאמנה ובטחון,
הדוטה למיפת לזה לכל משפחתה ומבדילי * ח.ג.ב.ה.

לשה"ק

מאמר הפרשה

איננים גליון:

3 מאמר הפרשה

4 תפילה

5 נסיונות

6 א טיפוערע בליק

"שלך גדולה משלהם"

חלישות דעתו של אהרן הכהן
ותשובת הכורא יתברך

"דבר אל אהרן ואמר אליו בהעלתך
את הנרות אל מול מול פני המנוחה יאירו
שבעת הנרות" (במדבר ח.ב).

ופירש רש"י הק': "למה נסמכה
פרשת המנוחה לפרשת הנשיאים? לפי
כשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה
דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה, לא
הוא ולא שבתו, אמר לו הקדוש ברוך
הוא: 'חייך, שלך גדולה משלהם, שאתה
מדליק ומטיב את הנרות'."

הנה למדנו רש"י כי כאב הדבר
לאהרן הכהן על אשר לא נטל חלק
עם הנשיאים בחנוכת המשכן, ועל כן
חיזקו הכורא יתברך ואמר לו: "שלך
גדולה משלהם", שעבודתך המיוחדת
לך גדולה וחשובה משלהם.

ונבאר בעזה"י חיזוק נפלא היוצא
מדברים אלו למעשה, לכל איש ואיש
מאתנו.

"מורה אני לפנך... שהחזרת בי'
נשמתו..."

בכל בוקר אנו פותחים פינו
באמירת "מודה אני לפניך מלך חי
וקים". בתפילה זו אנו נותנים הודיה
להש"ת על אשר החזיר לנו נשמתנו,
ועל הזכות שנתן לנו לעבדו. הרי אנו
כחיילים המשרתים בצבאו של מלך
מלכי המלכים.

אך יש לדקדק במה שאנו אומרים

"שהחזרת בי נשמתו" - שהחזיר
הבורא את הנשמה "בי", בתוכי
ממש. ומה בא הלשון "בי" ללמדנו?

רוממות הרוח: "אנו משרתים
בצבאו של מלך"

הנה המגיד הצדיק המפורסם רבי
יענקלע גלינסקי זצ"ל, היה מספר
מעשה שאירע עמו בעת שהיה גולה
בסיביר הקפואה אשר ברוסיה.

הרשעים ימ"ש העבידוהו שם
בעבודת פרך מפרכת, וכאשר היה שב
בלילה לבקתתו, לא נותרו לו אלא
כארבע שעות לשינה. ואעפ"כ היה
פורש לקרן זוית, מוציא גמרא ולומד
בה בשקידה.

והנה הבחין בדבר פלא החוזר על
עצמו בכל לילה באותה שעה. אחד
הגוים שהיה שם היה מתעורר משנתו
בעת שכולם ישנים, ניגש לשק קטן,
מוציא משם בגדי שרד של קצין
ולובשם כגנרל. אז היה מתחיל להציג
כאילו הוא יוצא עתה למלחמה, ומחלק
פקודות והוראות לחייליו. לילה אחר

לילה חזר המחזה הזה על עצמו.

עד שביום אחד ניגש אליו רבי יעקב
ושאלו לפרש הנהגתו המשוונה.

השיב לו הגוי כי לפנים בישראל
היה גנרל רם מעלה בצבא צרפת,
אך נשבה ככל השאר והובא לסיביר.
והוסיף ואמר: "ביום, כאשר הקור
נורא והרשעים מעבידים אותנו בפרך,
מרגיש האדם כי כלו כחותיו ולא יוכל
לעמוד בזה עוד. על כן בלילה אני
מוציא את בגדי, כדי לחזק את רוחי
ולהגביה את הכבוד פנימי שלי שלא
יפול רוחי במצבים כאלו."

"בכל לילה כשאני לובש בגדים אלו,
הריני חוזר להיות גנרל, ומדמה בנפשי
כאילו אני מחלק תפקידים ופקודות
לחיילי. דבר זה נותן בי כח וגאווה, למען
אוכל להמשיך בעבודה הקשה ביום
המחרתי!"

עד כאן המעשה.

ואמר על כך רבי יענקלע גלינסקי:
"אנו הרי צבאות ה', משרתים אנו בצבאו
של הבורא. ידיעה זו צריכה לתת לנו
גאווה דקדושה, כח וחיזוק - 'ויגבה

לבו בדרכי ה" - למען נוכל לעבור את הסינויות הקשים הפוקדים אותנו ככל יום!"

לכל אחר "נקודה מיוחדת" משלו

ויש להוסיף עוד נקודה נפלאה לחזק המצב רוח שלנו - שלא די שאנחנו חיילים בצבא ה' ולא שיש לנו תפקיד מיוחדת מה שאין להשני וכמו שנבאר

אנו מודים להש"ת בכל בוקר: "מודה אני לפניך" על ההחזרת לי נשמתי והנני גנרל בצבאו של רבונו של עולם, אך יתירה מזו:

"שהחזרת בי" - שהחזרת אותה "בתוכי", לכל אחד ואחד יש דבר מיוחד השייך רק לו.

כל אחד הוא גנרל מיוחד במינו, אשר אין אחר שיכול למלא את מקומו.

זה מצטיין במצות צדקה,

וזה במעשי חסד

זה מקדים לבוא למנין בכל בוקר,

וזה משכים לבית המדרש באשמורת הבוקר

זה מיוחד בחינוך בניו,

וזה משקיע חמימות מיוחדת בצאצאיו.

לכל אדם יש מעלה מיוחדת השייכת לו.

ועל כך אנו אומרים: רבונו של עולם, "שהחזרת בי", שנתת בי את הכח המיוחד הזה.

כאשר משכיל האדם להבין שני

דברים אלו:

א. שהנני גנרל בצבאו של מקום.

ב. שהנני גנרל מיוחד העושה דבר שאין אחר עושהו.

ידיעה זו נותנת לו כח וחיות לכל היום כולו.

כידוע מהבעש"ט מובא בסה"ק התולדות ומאור עינינו עשרות פעמים

"שהתורה נצחית" ובכל בוקר ובוקר אומר לנו הבורא: בדיוק אותם הדברים

שנאמר לאהרן הכהן

"שלך" - עבודתך הפרטית - ומעלתך המיוחדת - שנתת בך

"גדולה משלהם", והיא שעושה אותך חשוב ומרומם לפני.

חזק ותצליח!

תפילה

גודל' ב'ה התפילה' של כל איש ישראל

הש"ת ממתין שנשפוך שיחנו לפניו

כח התפלה שלנו הוא דבר נשגב ונורא למעלה מכל השגה, וצריכים אנו רק להתחזק באמונה שלמה ולהאמין בה.

שלמה המלך ע"ה אומר לנו ב"שיר השירים" (ב, יד): "הִשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרֵאִיךָ נְאֻמָּה". הרבוש"ע אומר לכל איש ישראל: "השמיעי לי את קולך, כי קולך מתוק וחביב עלי מאד". ואין בדבר זה שום תנאי או סייג, ואין זה משנה מי הוא האדם ומה פעל ועשה בימי חייו.

הנה כתב הרה"ק ה"מאור עינים" זי"ע, דאף אם נכשל אדם בעבירות רחמנא ליצלן, אך עתה הוא מתעורר ומתחיל להתפלל ולשפוך שיחו לפני אביו שבשמים - הרי הוא דומה לבן מלך שחטא נגד אביו המלך וברח מן הפלטרין, ולא היה חפץ לשלם את חצר המלוכה. ובידוע שצער המלך גדול מאד בזה. והנה פתאום, ביום מן הימים, מקבל המלך אגרת מבנו שחפץ

ומפורסם המעשה הנורא איך התחילה שלשלת קדושה זו.

הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע ואחיו הרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע הגיעו פעם אחת לעיר לעלוב. בבואם לבית המדרש ראו שם תינוק אחד שפניו מאירות בקדושה יתירה. שאלוהו הצדיקים: "היכן אתה דר?" והראה להם התינוק את ביתו.

הבינו הצדיקים שבבית זה גנוז צדיק נסתר, שכן זכו לילד קדוש כזה. דפקו על הפתח ופתחה להם האם. בראותה את שני ה"מלאכים" על פתח ביתה, הבינה מיד גודל המעמד. אמרה להם: "בעלי איננו בבית כעת, אך בואו נא אל הבית, הנה אוכל על השלחן", ויצאה האמא הצדקנית מחמת צניעות לחוץ.

התחילו שני הצדיקים לדבר עם האם (בעוד היא עומדת בחוץ) ושאלוה על הנהגות בעלה, כדי למצוא רמז לגדלותו, אך לפי תשובותיה לא ראו בו שום ענין של צדיק נסתר.

אך לא הרפו משאלותיהם, עד שסיפרה דבר אחד: "בכל שבווע בעת סעודה שלישית, כשאומרים הזמירות

לשוב לביתו. הרי אין שמחה גדולה מזו שיכולה להיות למלך.

וכן הוא הדבר אצל כל איש ישראל מקל וחומר. אף אם הוא מרגיש שבור ורוחק מחצר המלך מחמת מעשיו, מכל מקום ברגע שמתחיל לשלוח "אגרות" להקב"ה - ומבקש מאביו שבשמים שחפץ לשוב בתשובה - גורם בזה נחת רוח עצום להבורא יתברך. והש"ת שמח ואומר: "בני בכורי ישראל, שהיה כה רחוק ממני, חפץ סוף סוף לשוב לחיקי!".

המעשה הנורא כששללת הקודש לבית "לעלוב"

ראש השלשלת לבית "לעלוב" היה הרה"ק רבי דוד'ל לעלובער זי"ע.

ומגיעים לתיבות 'זכנו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות', שר בעלי דביקות כזו ובהשתפכות הנפש עד שמתעלף מרוב התעוררות! וצריכים לעוררו, ושוב הוא מתעלף... וכן חוזר הדבר כמה פעמים בכל שבוע!"
קראו שני הצדיקים, הרבי ר'

אלימלך והרבי ר' זושא: "עתה מבינים אנו הכל, זהו הסוד!". וברכו את הילד דוד'ל ויש אומרים שלקחוהו עמם להיות להם לתלמיד. וכולנו יודעים איזו שלשלת עצומה של צדיקים יצאה מאותה "תפלה".
אין אנו משיגים כלל מהו "כח

התפלה" שיש בידנו!
כל יהודי פשוט שעומד להתפלל, בוקע רקיעים ומשבר כל השערים!!!
וכפי שאמרנו פעמים רבות: אין מושג כזה "יהודי פשוט" - שהרי כל יהודי הוא בנו של מקום, שנאמר "בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם".

נסיונות

"הנאותיו של ארם קצובין לו מראש השנה ועד ראש השנה"

היצר הרע בא בעסקים 'חרישים'

הנה הצדיק יסוד עולם הרה"ק רבי שלומקע מזוועהיל ז"ע, דרכו בקדש היתה למעט דבור מאד. אף דברי תורה לא הרבה להשמיע, אך המעט שנשאר לנו ממנו הולך מסוף העולם ועד סופו, והמה "סודי החיים" ממש.

אחד היסודות שהנחיל לנו הוא בענין מלחמת היצר והמדות הרעות. כי הנה פעמים רבות נשבר לב האדם בקרבו ונופל לעצבות מחמת המלחמה הזאת, אך על פי דברי רבי שלומקע אפשר להפוך המחשבה "מאפילה לאורה".

האדם עובר בחייו נסיונות שונים ומשונים: לשון הרע, רכילות, מחלוקת, קנאה ושנאה, שמירת עינים, מחשבות זרות, ועוד. ומה הוא הפשט בכל אלו הנסיונות?

היצר הרע בא אל האדם ואומר לו: "ראה נא, יש בידי עסק 'חדש' וערב מאד למכור לך". והאדם בתומו טועה לחשוב כאילו מוכר לו היצר איזו הנאה שלא טעם מעולם. סבור הוא כי נזדמן לו עתה עסק גדול, קנין קרקעות ובנינים רמי קומה, או חברה חדשה שתכניס לו הון עתק בכל חודש וחודש.

אבל טעות גדולה היא!

היצר הרע גונב זאת מ'חשבון הבנק שלך'!

הידעת מה עושה היצר הרע באמת?

כה אמר רבי שלומקע: היצר הרע נכנס אל "חשבון הבנק" שלך ואל ה"עסק" אשר כבר בבעלותך, נוטל משם ממון, ואומר לך: "הילך, מוכר אני לך הנאה חדשה". ואתה חושב לעצמך: "אה, הרי זו הנאה חדשה, עוד חצי מיליון דולר".

אבל האמת אינה כן כלל! הוא פשוט גנב זאת מתוך "חשבון הבנק שלך". וכאשר אתה חוזר לאחר מכן אל הבנק שלך, רואה אתה כי החשבון ריקן...

טוען האדם כנגד היצר: "המתן רגע, הלא מכרת לי עתה עסק חדש, בנין חדש ורב ערך?!" אך האמת המרה היא: "נטלת את העסק 'הישן' שלי, את הקניין 'שלי', ואותו מכרת לי בחזרה!..."

"הנאותיו של ארם קצובות לו מראש השנה ועד ראש השנה"

אמרו חז"ל "מזונותיו של אדם

קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה". ואמר על כך רבי שלומקע: הקדוש ברוך הוא מפקיד באוצרן בריאות, פרנסה, נחת, שידוכים, וכל מיני שמחה, שלום בית, וכל טעם וערבות שיש בחיים. בא היצר הרע ומפתה את האדם:

"ראיות אסורות הלא ערבות הן, לשון הרע רכילות ומחלוקת תענוג הן, ביטול תורה מתוק הוא".

אך זוהי טעות מרה!

כל הערבות והתענוג שהוא נותן בתוך העבירה, גנב אותם זה עתה מתוך ה"נחת" שלך!

נטל אותם מתוך ה"פרנסה" שלך!

הוא מראה פנים כאילו מביא הוא לך הנאה חדשה, אך ברגע שהאדם מסתכל חלילה בראיות אסורות, הרי זה יוצא מחשבון הבנק הפרטי שלו על חשבון פרנסתו,

שלום ביתו,

והנחת מהילדים היקרים שלו...

אמר רבי שלומקע: בפעם הבאה שיבוא היצר הרע לנסות לרמותך, אמור לו:

"סליחה, וכי הנאה משלך אתה מוכר לי? הלא אין זו הנאה 'שלך' כלל, אלא הנאה 'שלי' היא, אשר גנבת ממני!".

ובאופן זה נוכל בעזרת השם יתברר לנצח את נסיונותינו מתוך שמחה וטוב לבב.

”כח הריבור”

מפתח החיים: 'כח הריבור'

בעזרת השי"ת, נבוא לדבר בענין נשגב, 'מפתח' הפותח שערי לב האדם, למען יוכל להתגבר על הכל, אף אם עברו עליו יסורים קשים, צער ומרירות הלב.

המפתח הזה עשוי להעלות את האדם ולהכניסו לעולם חדש לגמרי. אין אנו מדברים רק על עולם ה'מחשבה', אלא על הכנסת האדם ממש לתוך 'עולם השמחה' ו'עולם התענוג', באופן מוחשי, כאן בעולם הזה.

ההמפתח הזה שמו: "כח הדבור".

כאשר שומע אדם מחברו בכל יום ויום דברי שבח על מעלתו, והחבר מתפעל ממנו ומהטוב הגנוז בו; וכה משמיע לו חברו דברים של הערכה על אשר למרות הנסיונות והמלחמות העוברים עליו, הריהו מתחזק ומתגבר - **הרי דברים אלו נוסכים באדם כח כבדי וחיוק עצום.**

יש להוסיף בזה: אין הדבר מוכרח להיות דוקא מחבר קרוב, אלא אדרבה ואדרבה, פעמים שדוקא כאשר נשמעים הדברים מפי אדם שאינו מכירו, פועלים הדברים הרבה יותר.

משנת רחסידי גור האגון החסיד רבי גדל איינר זצ"ל

הנה מעשה נורא מהמשגיח דחסידי גור, האגון והצדיק רבי גדל איינר זצ"ל, אשר חנך והעמיד 'לגיון של מלך' של אלפי תלמידים. מאמריו, שיחותיו וכל הליכות חייו השפיעו לא רק על אלפי בחורי גור, אלא על עולם התורה כולו.

מפורסמים הם שני חלקי הספר "במחיצת ר' גדל", אשר כל המעיין בהם יבהל וישתמם לראות איך חי יהודי חיים מרוממים, שמחים ומאירים, אף על פי שלא היה לו בעולמו כמעט מאומה. הוא עבר את מוראות מלחמת

הנוראים ביותר, צעד באותה צעדה, עד שלפתע הרגיש כי כוחותיו כלו. ר' גדל ספר כי פשוט נפל ארצה, ולא היה בו שום כח עוד להמשיך בדרכו. הוא ידע כי עומדים לירות בו, אך פשוט לא היה מסוגל לזוז.

בעודו מוטל על הארץ ואין בו כח תנועה, החל הגרמני ימ"ש לצרוח עליו שימשיך ללכת, ואם לאו - יירה בו. ר' גדל כבר כמעט נתייאש מן החיים.

לפתע, שמע קולו של יהודי אחר הצועק שתי מילים:

"גדל, לויף! גדל, לויף!"

מילים אלו הפיחו בו לפתע רוח חיים כזו, עד שאזר כגבור חלצו ורץ הלאה. ובזכות זה נשאר בחיים והעמיד תלמידים לאלפים.

הלמוד הנורא מן המעשה

נתבונן נא במעשה זה:

שאלה א': האם היה לר' גדל כח?

והתשובה: **'לא', לא היה לו שום כח.**

שאלה ב': מניין קיבל כוחות חדשים?

והתשובה: **כאשר אדם שומע מילה טובה, אפילו מאדם זר, הוא מקבל כוחות רעננים.**

שאלה ג': מי היה אותו אדם שנתן לר' גדל את הכוחות? האם היה זה צדיק הדור או גאון הגאונים?

והתשובה: **אותו אדם היה 'יהודי פשוט'.**

(כבר דברנו פעמים רבות שאין מושג כזה "יהודי פשוט" - כל יהודי הוא נשמה גדולה, ובפרט יהודי במחנות שהיה מכלל צדיקי יסודי עולם - אך אותו אדם לא היה בקי בש"ס ולא עמד במדרגתו של ר' גדל, ובכל זאת היה בכוחו לחזקו).

דבר זה בא ללמדנו ולהשמיענו דבר נורא. כל אחד יטול לעצמו רשימה של כל בעיותיו, כל צעריו, וכל הצרות והיסורים שעבר בימי חייו, וישאל את

העולם השניה ב'פולין', ועבר את כל חמש השנים הללו בגילה ורעדה, במאור פנים ובשמחה. רבות הן המעשיות מעבודתו והזדכותיו אשר האירו פני תבל, אך עתה נבוא לספר מעשה אשר ר' גדל בעצמו היה רגיל לספר, המבטא את הנקודה עליה אנו מדברים. אין

קודם שנספר את המעשה, נקדים 'הקדמה' למען תובן עומק הנקודה.

לפעמים עורך אדם לעצמו רשימה ואומר, **כי פשוט אין בכוחו להמשיך עוד במהלך החיים. הוא רושם לפניו את הסיבות מדוע אין לו חשק להמשיך בלימודו, בתפלתו, או בהנהגת ביתו.** הוא מעלה על הכתב את יסוריו, צעריו ודאגותיו - **עשרות סיבות הגורמות לאדם להרגיש חלוש בגופו.**

לכאורה, כאשר מביט אדם בכתב מעין זה, הריהו נחלש רק למראה עיניו **מה שעבר על אותו פלוני.**

על זאת נראה מעשה פלא שספר ר' גדל, המשנה את כל המבט על החיים.

"גדל, לויף!"

היה זה בסוף מלחמת העולם השנייה. ר' גדל היה כבר לאחר חמש שנים קשות ונוראות, ואין צורך להסביר מה פירושו, כי אף מעט מן התיאור עלול להפיל לאדם חלישות הדעת. ר' גדל עבר את כל זאת עם דפי ספר "חובת הלבבות", בשמחה ובנהורא מעליא, והיה מפייח רוח חיים בכל מי שהיה בסביבתו.

בסוף המלחמה, כאשר ראו הרשעים ימ"ש כי קצם קרב, הוליכו את היהודים באותה "צעדת מות" אכזרית הידועה לשמצה. היה עליהם לצעוד ללא הרף, ואף הרשעים עצמם לא ידעו לאן, וכל מי שעמד מלכת - ואפילו לזמן קצר - נורה מיד בידי הרשעים ה"י".

ר' גדל, לאחר חמש שנים במחנות

עצמו שאלה אחת:

"הבה נאמר, אם נקבץ את כל הרשימה הארוכה של הבעיות ונניח אותה על כף מאזניים. האם באמת משקלה כמשקל חמש שנים במחנה של אוישוויץ ללא אשה, ללא ילדים, ללא מאומה, כפי שהיה ר' גדל. האם זה שווה בשווה לאותם יסורים?"

"האם זה אכן אותו משקל או לא?"

וכל אחד יודע את התשובה.

אין זה מגיע אף לקצה היסורים, החולשה והשברון בהם היה נתון ר' גדל. ועם כל זאת, לאחר כל חמש השנים, כאשר ר' גדל באמת כבר לא היה בו כח, ברגע ששמע מחברו רק שתי מילים "גדל, רוץ!", קיבל פתאום כוחות חדשים.

בחיינו אנו

חייב כל אדם לידע בנפשו, כל אחד ואחד מאתנו: רשום נא לעצמך את כל הרשימה כולה! ואחר כך טול את השלפון, קרא ללידיך ואמור לו:

"ראה נא, הנה הרשימה לפניך, זקוק אני לחבר שיאמר לי דיבורים טובים".

בקש ממנו: "אנא חזקני, הבט נא אל תוך לבבי, התבונן בחיי, מצא בהם את הטוב וזכור לומר לי תמיד מילים טובות". בקש זאת! ואף כשאתה בעצמך מבקש זאת ממנו, ואתה יודע כי אתה הוא שהכנת זאת, אף על פי כן הדבר פועל פעולתו.

כן כן, תבקש לך חבר שתדבר ותאמר לך מילים טובות כל יום!!! ומה יאמר לך? ובמה יכול לעזור לך?

הת' הוא - שיאמר לך מילים פשוטות - אתה יכול!!!! ישלך כוחות נפלאים !!! אני מתפעל מגבורתך בעתים הללו להמשיך החיים בשמחה כזו!!!!

צריך האדם להקיף עצמו בכל יום ויום בחברים המשמיעים לו דברים טובים. כאשר תהיה מוקף בחברים טובים וקרובים, בידידים נאמנים שיאמרו לך דיבורים של חיזוק, יראו כל חיך באופן אחר לגמרי.

אגרא רבי היולא מילי

הנה יסוד זה מיוסד על דברי חז"ל במקומות רבים, ונציין כאן מקצתם.

אמרו חז"ל הקדושים במסכת ברכות(דף ו' ע"א): "אמר רב אשי, אגרא דבי היולא מילי" - עיקר שכר ההליכה לבית המשתה הוא הדיבורים. ומהו ענין שכר הדיבורים? פירש הבן איש חי: היינו לשבח את הכלה על בשו"ע אהע"ז ס' ס"ה

ביאור הדברים: הנה בגמרא מסכת כתובות (דף ט"ז ע"ב דף י"ז ע"א) שנינו: "תנו רבנן, כיצד מרקדין לפני הכלה?" ופירש רש"י: מה אומרים לפני. הרי שאין הכוונה ב"כיצד מרקדין" רק על אופן הריקוד, אלא מה הם הדיבורים שנאמרים בשעת הריקוד.

ומוסיפה הגמרא שם: "בית שמאי אומרים, כלה כמות שהיא" - שיש לשבח את הכלה לפי יופיה. אך "בית הלל אומרים", להוסיף ולשבח: "כלה נאה וחסודה".

והנה יש להבין: הלא מדברים אנו בחתן וכלה שהם האנשים השמחים ביותר. וידוע לנו כי לעתיד לבוא כשיבוא משיח צדקנו נאמר בנביא (ירמיה פרק ג): "עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים... קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה". הרי שכשרצו לבטא את הדרגה העליונה ביותר של שמחה, הזכירו קול חתן וקול כלה.

ואם כן, חתן וכלה הנמצאים ברגע השמחה הגדול ביותר בחייהם, ובא אדם זר" ומשבח את הכלה, וזוהי מקיים מצוה גדולה - מה פעל בזה? הלא אף מילים ספורות אמר! ועוד, למי אמר? לכלה השרויה ממילא בשמחה עצומה שאין לנו בה השגה. וכי מה הועילו דבריו במעמד זה?

אלא מכאן רואים אנו את הכח הנורא של הדיבור.

המלבין פני חברו, כח השפעת הריבור

ידוע דברי הגמרא במסכת בבא מציעא (דף נ"ח ע"א): "תניא, אמר רבי

נחמן בר יצחק, כל המלבין פני חברו רברים כאילו שופך דמים. אמר ליה, שפיר קאמרת, דחזינא דאזיל סומקא ואתי חוורא". האדמומית מסתלקת מן הפנים ונעשות לבנות, ממש כאילו הרגו. ועוד הביאה הגמרא מדברי רבי אלעזר המודעי: "המלבין פני חברו רברים, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא".

גוואלד! וכי מה עשה זה? הלא רק דיבורים דיבר?

אלא למדנו מכאן, שבדיבור לבד יכול אדם לאבד נפש מישראל! ודינו כמעשה רציחה ממש!

ומכאן נבוא להתבונן במדה טובה. הלא ידענו כי "מדה טובה מרובה ממדת פורענות חמש מאות פעמים ועוד" (גמ' סוטה י"א ע"א. מדרש תנחומא, תוספתא, ועוד). כשמעודד אדם את חברו בדיבורים טובים, ומרומם נפשו בדברי שבח, ואומר לו:

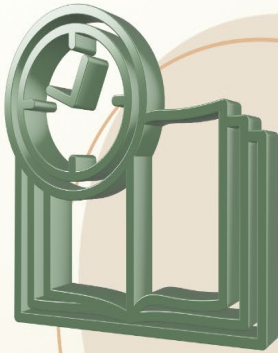
"ראה נא, עוברים עליך קשיים כה רבים, והנך ממשש לי כ'מופת' איך אדם מחזיק עצמו בגבורה בחייו" - האם יודע אתה איזה חיזוק אתה נופח בו? הרי אתה הופכו לאיש אחר, לבריה חדשה ממש!.

'מעשה'

כאשר שמע רבי גדל את שתי המילים "גדל, רוץ!", נכנסה בו נשמה חדשה. והיכן רמוז הדבר? בגמרא. שהרי אם ב"מלבין פני חברו", כשאומר דברים רעים, נוטל הוא את חייו, על אחת כמה וכמה במדה טובה המרובה לאין ערוך. כשאתה אומר דיבור טוב, הנך מעניק לו 'חיים חדשים'.

יעזור השי"ת שנזכה לומר דברים טובים לעצמנו, לבנינו ולחברינו. שנשכיל להבין מה כוחנו פועל. וכל הזקוקים לחיזוק גדול, יקיפו עצמם בחברים טובים שיחזקו אותם יום יום בדיבורים טובים, ויחזו בנפשם איך הם נעשים ל'בריה חדשה'. אמן.

פרישט אויף אייער טאג
מיט א פרישע שיעור פון בלוז

מינוט

2

דריקט 1 פון די מעין מעניו

שיעורים דורך
אויס די וואך:

זונטאג

מאמר הפרשה

מאנטאג

חובת הלבבות

דינסטאג

טבריא של מעלה

מיטוואך

אוצר הגדיעות

דאנערשטאג

יאהרצייטן

פרייטאג

אור של שב"ק

מוצאי שבת

מלוה מלכה

קול פרדס התורה

718.506.9694